

РЕШЕНИЕ

№ 39387

гр. София, 12.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 24.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **6552** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление /ЗУСЕФСУ/.

Образувано е по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], представлявана от председателя на Управителния съвет, чрез юрисконсулт Б. А., срещу Решение № РД-02-14-1751/07.05.2026 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014–2020 г., с което е определена финансова корекция в размер на 99 855,23 евро с ДДС, представляваща 5 % от безвъзмездната финансова помощ по Договор № 93-ОП23-15(41) към Рамково споразумение № 93-ОП23-15(40)/28.11.2023 г. с изпълнител „Инфра Експерт“ АД.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като поддържа, че поставеното изискване за сходен опит не е ограничително, а е обусловено от предмета, сложността и спецификата на поръчката. Развива доводи, че възложителят разполага с оперативна самостоятелност при определяне на критериите за подбор; че са подадени повече от две оферти; че е осигурена конкуренция; че не е доказана реална или потенциална вреда за бюджета на ЕС; че при липса на финансово отражение следва да се приложи нулев процентен показател. Съответно твърди, че не е налице нередност. Иска отмяна на оспореното решение за налагане на финансова корекция, като в с.з. чрез процесуален представител поддържа жалбата по съображенията в същата и претендира за присъждане на разноски.

Ответникът-ръководителят на УО на ОПРР 2014–2020г., чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Счита, че е налице нарушение на чл. 2, ал. 2 и чл. 59, ал. 2 ЗОП, тъй като

изискването за опит в градове с население над 150 000 жители е формален административен критерий, който не е обективен измерител на техническа сложност и необосновано ограничава участието на стопански субекти.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 06.11.2023 г. между МРРБ- УО на ОПРР и Агенция "Пътна инфраструктура" (конкретен бенефициер,) е сключен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДПБФП) №РД-02-37-58, в максимален размер до 41 097 570, 96 лева по приоритетна ос 7 "Регионална пътна инфраструктура", процедура В.-7.001 "Регионални пътища", за изпълнение на проектно предложение В.-7.001-0038 "Пилотна инициатива за свързаност в Югоизточния район – Подобряване на свързаността на второстепенната и третостепенната пътна мрежа в област Б. с Т. транспортна мрежа за товари и пътници чрез реконструкция на пътища, в това число строителство, реконструкция, рехабилитация и ремонт (основен и/или текущ) на републикански, горски и общински пътища". В чл. 44, ал. 1 от договора за безвъзмездна финансова помощ (БФП), е посочено, че бенефициерът (АПИ) изпълнява проекта при условията на Приложение Е2 Партньорско споразумение(с партньорите: [община] и "Югоизточно държавно предприятие" – С..

Съгласно чл. 6, ал. 2 от Общите условия към АДБФП, бенефициерът- АПИ е отговорен пред УО на ОПРР за действията на партньорите и външните изпълнители при изпълнение на проекта/бюджетната линия (финансовия план) чрез поемане за собствена сметка на всички рискове, включително недопустими разходи и финансови корекции, за сметка на безвъзмездната финансова помощ от бюджета на проекта/бюджетната линия (финансовия план). Договорът е подписан от АПИ и ръководителя на УО на ОПРР, но не и от посочените в него партньори.

Споразумението за партньорство между АПИ, [община] и Югоизточното държавно предприятие - С., урежда отношенията по подготовката, кандидатстването и изпълнението на проекта, като АПИ е конкретният бенефициент, а общината и държавното предприятие са нейни партньори.

С оглед изложеното, [община] е обявила открита процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет „Определяне на изпълнител за строителство, основен ремонт, рехабилитация и текущо поддържане на улиците, общинските пътища и техните съоръжения на територията на [община] по 5 обособени позиции“. В документацията на процесната обществена поръчка подробно е описано, в обхвата на съответната обособена позиции, кои населени места и жилищни квартали, общински и републикански пътища са включени.

Конкретната обособената позиция 3 - Долно Е. включва[жк], [населено място], [населено място] ,с. Братово,промишлена зона Б.,общински пътища IV-1033, IV-1030 и IV-3035,участъци от републикански път III-9008 от км 2+680 до км 8+729, включително части от [улица]и [улица],прилежащи тротоари, велосипедни алеи, съоръжения.

В обявлението / р. III.1.3 „Технически и професионални възможности“/ и в документацията за участие в открита процедура за възлагане на ОП/ раздел IV „Критерии за подбор“, т.3.1. / възложителят [община], поставил следния критерий за подбор относно техническите и професионалните способности:

„Участникът трябва да има опит в изпълнението на строителство, идентично или сходно с предмета на настоящата обществена поръчка, изпълнено през последните 5 години, считано от датата на подаване на офертата. За строителство „сходно“ с предмета на обществената поръчка се приема:

1/ строителство, и/или основен ремонт, и/или рехабилитация и/или текущо поддържане на улици

от градска улична мрежа на територията на градове с население над 150 000 жители и

2/ пътища най-малко от общинска пътна мрежа и/или на улици и пътища с еквивалентни характеристики извън страната“.

По ОП № 3 са получени повече от две оферти, като в резултат на проведената процедура за Обособена позиция № 3 е сключено Рамково споразумение № 93-ОП23-15(40)/28.11.2023 г. между [община] и „Инфра Експерт“ АД и договор № 93-ОП23-15(41) /28.11.2023г. с „Инфра Експерт“ АД към рамковото споразумение.

С писмо изх. № 99-00-6-203/13.03.2026 г. бенефициерът /АПИ/ е уведомен за регистриран сигнал за нередност № 2557, за първоначалното становище на УО и за правото да представи възражения. Постъпило е възражение с вх. № 99-00-6-203/30.03.2026 г., което с решението на РУО е обсъдено и прието за неоснователно.

С Решение № РД-02-14-1751 от 07.05.2026 г. на РУО на ОПРР 2014-2020 г.е установена нередност, квалифицирана по т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 към Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, при наличие на минимално ниво на конкуренция, т.е. получени са две или повече оферти, които са допуснати и отговарят на критериите за подбор.

С оспореното Решение № РД-02-14-1751/07.05.2026 г. е приключен сигнал за нередност № 2557 и е определена финансова корекция в размер на 99 855,23 евро с ДДС, представляваща 5 % от безвъзмездната финансова помощ по Договор № 93-ОП23-15(41) от 28.11.2023 г. към Рамково споразумение № 93-ОП23-15(40)/ 28.11.2023 г. с изпълнител „Инфра Експерт“ АД. Стойността на Договор № 93-ОП23-15(41) е 2 000 673, 64 евро с ДДС/ 3 924 837, 68 лв. с ДДС/; средствата от ЕСИФ - 1 997 104,52 евро с ДДС /реално отчетени допустими разходи/. Неправомерният разход е изчислен върху стойността на допустимите разходи в размер на 1 997 104,52 евро с ДДС по договора с изпълнител „Инфра Експерт“ АД, финансиран със средства от ЕСИФ.

С решението си РУО е приел, че лица, които имат реализиран опит в строителството на улици със същите технически характеристики и особености, като тези за обособена позиция № 3, но с локация в град с население под 150 000 души, не биха могли да подадат оферта, тъй като не отговарят на поставеното условие. Броят на населението има значение за планирането и изграждането на улици, тъй като влияе върху необходимостта от транспортна инфраструктура, натовареността на уличната мрежа, мащаба и вида на улиците /първостепенни, второстепенни/, изграждане на паркоместа, пешеходни зони и т.н. Но същият не е обективен измерител за опит в областта на строителството, тъй като в изграждането или рехабилитацията на улица с едни и същи характеристики в град с население над или под 150 000 жители не би имало разлика. Обективен критерий за подбор би бил условие, свързано с техническите характеристики на улиците, като например транспортни характеристики /брой преминаващи превозни средства, брой маршрути и честота на движение на превозните средства на обществения транспорт, движение на транспортни средства, часова натовареност на трафика и др./ или устройствени характеристики /клас на улицата, характер на територията, през която преминава, вид и начин на ползване на прилежащата територия, ситуационни особености на улицата и др./. Допълнително, в националната нормативна уредба, вкл. Закона за устройство на територията, Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони и Наредба № РД-02-20-2 от 20.12.2017 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортната система на урбанизираните територии не се съдържат специфични изисквания за улици в градове с население над 150 000 жители. РУО е приел, че поставеното изискване необосновано възпрепятства участието на лицата в поръчката и са

нарушени чл. 2, ал. 2 от ЗОП и чл. 59, ал. 2 от ЗОП. Отхвърлил е възраженията на АПИ, като е посочил включително, че ако възложителят е следвал твърдения подход /да привлече строители, които да имат опит в управление и изпълнение на подобни обекти с висок интензитет на трафика, плътност на мрежата, сложност на подземните комуникации и т.н./, той би обвързал изискуемия специфичен опит на участниците именно с характеристиките на улиците и пътищата - обект на строителни работи. Вместо това възложителят е изискал сходен опит в строителство и други дейности на „улицы от градска улична мрежа на градове с население над 150 000 жители“, т.е. го е обвързал с броя на жителите. Посочил е, че възложителят би могъл да постави изисквания за придобит опит чрез посочването на транспортно-експлоатационните параметри, с които се характеризират улиците с висока интензивност на трафика, като брой ленти, ширина на лентите, проектна скорост, усилен пътен конструктив, организация на движението и др. Броят на жителите на града, в който строителят е придобил опита си, не е обективен измерител на опита на строителя. Поставеното изискване за „улицы от градска улична мрежа на градове с население над 150 000 жители“ не гарантира действително, че участникът е придобил опит в среда със сходна сложност и натовареност. Опитът може да е придобит в строителни дейности на улици в рамките на градове с население над 150 000 жители, но в участъци, в които интензивността на трафика не е висока. Опитът в строителство/ремонт на улици не зависи пряко от броя на населението на града, а от техническите характеристики на обекта, вида настилки, инженерни решения и организацията на строителството. В този смисъл поставеното условие не се базира на обективни технически критерии /категория път, клас натоварване, стойност, дължина, видове СМР/, а на административен признак /население/. Изискването е ограничително, защото заменя обективните технически показатели с формален критерий, който не е съществен за качествено изпълнение на поръчката и води до неоправдано ограничаване на конкуренцията. Анализирал е и останалите елементи на нередността, вкл. вредата. Квалифицирал е нередността по т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции.

По делото се приобщени административната преписка, представените от страните и изисканите от съда писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна срещу годин за обжалване административен акт ,съгласно разпоредбата на чл.73, ал.4 от ЗУСЕФСУ, поради което е процесуално допустима.Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.28, ал.1, т.1 във връзка с чл.26, т.2 от Устройствения правилник на Министерството на регионалното развитие и благоустройството Главна дирекция "Стратегическо планиране и програми за регионално развитие" /ГД "СППРР"/ изпълнява функциите на управляващ орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 г. и всички произтичащи от това задължения и отговорности съгласно регламентите на Европейския съюз и Структурните инвестиционни фондове“. Следователно управляващ орган по смисъла на ЗУСЕФСУ на ОПРР 2014-2020г. е Главна дирекция „Стратегическо планиране и програми за регионално развитие“. Управляващият орган е част от специализираната администрация към МРРБ. Ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията, в чиято структура се намира управляващия орган. В конкретния случай това е министърът на регионалното развитие и благоустройството, или определено от него лице - т.к. Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (Загл. изм. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.)- ЗУСЕФСУ, предвижда възможността правомощията на ръководителя на управляващ орган да се упражняват и от лице, овластено от министъра на регионалното развитие и благоустройството /чл.9, ал.5 от

ЗУСЕФСУ/. Съгласно чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕФСУ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Предвид представената по делото заповед РД 02-14-1471/16.04.2026г., издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройство съдът приема, че оспореното решение № РД-02-14-1751 от 07.05.2026 г., при действието на цитираната заповед, е издадено от компетентен орган.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма - чл.59, ал.2 от АПК във вр. с чл.73, ал.1 от ЗУСЕФСУ, с посочване на релевантните фактически обстоятелства и правни основания за постановяването му..

Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тоест такива, които да са повлияли или биха могли да повлияят върху съдържанието на обективизираното в акта властническо волеизявление. Спазени са изискванията на чл.73, ал.2 от ЗУСЕФСУ, като преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция е осигурена възможност на бенефициера да представи в разумен срок писмени възражения по основателността и размера на корекцията. Жалбоподателят е упражнил правото си на възражение; възраженията са обсъдени от РУО.

Основанията за определяне на финансова корекция са нормативно установени в чл. 70, ал. 1 от ЗУСЕФСУ, като в конкретния случай от ръководителя на УО се сочи наличието на основанията по чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ - за нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на средства от ЕСИФ. Съгласно чл. 70, ал. 2 от ЗУСЕФСУ, нередностите по ал. 1, т. 9 се посочват в акт на Министерския съвет. Актът, който определя видовете нередности по смисъла на чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕФСУ е Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, приета с ПМС № 57 от 28.03.2017 г. /Наредбата/.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, т. 36 от Регламент /ЕС/ № 1303/2013 на Европейския съюз и на Съвета легалното определение за нередност е: "всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза.

АПИ е бенефициер по административния договор за предоставяне на БФП и адресат на финансовата корекция. В текста на чл. 6, ал. 2 от Общите условия към АДФП ясно е посочено, че бенефициерът - АПИ, е отговорен пред УО на ОПРР за действията на партньорите и външните изпълнители при изпълнение на проекта/бюджетната линия (финансовия план) чрез поемане за собствена сметка на всички рискове, включително недопустими разходи и финансови корекции, за сметка на безвъзмездната финансова помощ от бюджета на проекта/бюджетната линия (финансовия план).

Относно следващият елемент на нередността, съдът приема, че е налице нарушение чл.59, ал.2 от ЗОП вр.чл. 2, ал.2 от ЗОП. Преди всичко тук следва да се отбележи, че при възлагане на обществена поръчка възложителят има право да извърши проверка на годността и потенциала на участниците да изпълнят поръчката, използвайки за целта подходящи критерии за подбор и поставяйки относими условия към изпълнението, гарантиращи неговото качество. Чрез тях по същество същият определя минимални изисквания за допустимост на участниците във връзка с участието им в процедурата за

възлагане на обществена поръчка, за да прецени способността на всеки от тях да изпълни точно поръчката, в случай, че бъде избран за изпълнител. Въвеждането на критерии за подбор е в оперативната самостоятелност на възложителя, както правилно счита жалбоподателя, но следва се добави, че дискрецията е ограничена от разпоредбата на чл. 59, ал. 2 ЗОП и принципите, установени в чл. 2 ЗОП. Съгласно посочените разпоредби критериите за подбор трябва да са необходими за установяване на възможността на участниците да изпълнят поръчката и да са съобразени с предмета, стойността, обема и сложността на поръчката, като възложителят няма право да ограничава конкуренцията чрез включване на условия и изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществената поръчка и които не са съобразени с нейния предмет, стойност, сложност, количество или обем. С оглед на горното, границите на неговата оперативна самостоятелност при определяне на критериите за подбор са, от една страна, определени в чл. 59, ал. 1 ЗОП като сфера, до която се отнасят, а от друга - в чл. 59, ал. 2 ЗОП, като съдържание с оглед на изискването да бъдат ограничени до тези, които са необходими за установяване на възможността за изпълнение на поръчката при съобразяване с нейния предмет, стойност, обем и сложност, и от трета - с оглед на изискванията на чл. 2, ал. 2 ЗОП. Решение на СЕС от 31 март 2022 година по дело С-195/21 се приема, че се допуска възможността в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка възлагащият орган да наложи като критерии за подбор, свързани с техническите и професионалните способности на икономическите оператори, изисквания, които са по-стриктни от минималните изисквания, поставени от националната правна уредба, стига такива изисквания да са необходими, за да се гарантира, че кандидатът или оферентът има техническите и професионалните способности да изпълни възлаганата поръчка, да са свързани с предмета на поръчката и да са пропорционални на този предмет.

Спорът е концентриран основно върху това дали конкретното съдържание на изискването - за опит в „улици от градска улична мрежа на територията на градове с население над 150 000 жители“ - е обективно необходимо и пропорционално. Съдът намира, че това изискване е ограничително. Броят на населението на града/общината не е техническа характеристика на строителството. Той не доказва сам по себе си наличие на опит при интензивен трафик, определен клас улица, брой ленти, проектна скорост, натоварване от обществен транспорт, сложност на подземни комуникации, конкретен вид настилка, обем и вид СМР, организация на строителството при градска среда. Ако целта на възложителя е била да подбере изпълнители с опит при сложни градски условия, той е могъл да формулира изискването чрез обективни технически показатели и параметри, като клас на улица, интензивност на движението, вид и обем на СМР, дължина на участък, вид съоръжения, изпълнение при действащо движение и др. Поставянето на изискване за опит в „строителство, и/или основен ремонт, и/или рехабилитация и/или текущо поддържане на улици от градска улична мрежа на територията на градове с население над 150 000 жители“ води до необосновано стесняване на кръга на потенциалните участници. Това е така, защото стопански субект, изпълнил строителство или рехабилитация на улици/пътища/ съоръжения със същите технически характеристики, обем, сложност и организация на движение, но в град с население под 150 000 жители, не би могъл да докаже съответствие с критерия. Така поставеният критерий не е необходим за доказване на възможността за изпълнение на

поръчката в смисъла на чл. 59, ал. 2 ЗОП и не е съобразен в достатъчна степен с предмета, обема и сложността на конкретната обособена позиция. Критерият ограничава конкуренцията, като необосновано ограничава участието на стопански субекти в обществената поръчка, в нарушение на разписаното с чл.2, ал.2 от ЗОП. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че изискването по позицията е съобразено с „развитата и натоварената градска улична мрежа, включваща магистрални и главни улици, артерии с интензивен трафик, множество кръстовища с пътни съоръжения и специфична инфраструктура, характерна именно за голям градски център“. Конкретната позиция включва градски/ квартал/, селски участъци и участъци от републикански/ общински пътища. Това не означава, че визираната позиция/“ ОП 3-Долно Е.“/ се отнася до технически лесни строителни задачи, но означава, че обосновката трябва да се отнася до нейния действителен обхват, а не да се извежда само от общи характеристики на Б. като „голям градски център“. Конкретното изискване участникът да има опит - в „улици от градска улична мрежа на територията на градове с население над 150 000 жители“ - надхвърля необходимото за доказване на технически и професионален капацитет по обособената позиция. Критериите за подбор трябва да бъдат съобразени с конкретната обособена позиция, а не с абстрактна характеристика на общината/града като цяло. Чл. 59, ал. 2 ЗОП изисква, когато поръчката има обособени позиции, критериите за подбор за всяка позиция да съответстват на предмета, стойността, обема и сложността на съответната позиция. Техническите и професионалните способности на кандидатите се доказват чрез изпълнението на дейности със съпоставим характер и обем. Необосновано в случая е не изискването за опит в строителството, а избраният задължителен демографски показател /население над 150 000 жители/. От една страна този критерий допуска опит в строителството в ненатоварен/ненатоварени участък/ участъци на „голям градски център“ / с население над 150 000 жители/, без непременно да удостоверява твърдяната с жалбата на АПИ сложност. От друга страна критерият не допуска като достатъчен сходен опит, този, добит при технически и организационно съпоставими улици в по- малки градове/ с население под 150 000 жители/. Допуснатото нарушение на чл. 2, ал. 2 от ЗОП и чл. 59, ал. 2 от ЗОП е стеснило кръга на потенциалните участници в процедурата. Жалбоподателят неоснователно поддържа още и че след като са получени повече от две оферти, то конкуренцията не е ограничена. Наличието на подадени оферти не изключва ограничителен характер на условието. Ограничението се преценява не само спрямо реално участвалите лица, а и спрямо потенциалните участници, които биха могли да участват, ако условието беше формулирано пропорционално.

В случая са налице всички елементи на нередността: нарушение на националното право -чл. 2, ал. 2 ЗОП и чл. 59, ал. 2 ЗОП, изразяващо се в поставяне на необосновано ограничителен критерий за подбор; действие на бенефициер при разходване на средства от европейски фондове; възможност за вреда за бюджета - ограничителният критерий е от естество да разубеди потенциални участници и да намали конкуренцията, което може да доведе до невъзможност за избор на икономически най-изгодна оферта. Относно размера на корекцията, административният орган правилно е мотивирал приложимите нормативни актове като квалификацията на нередността правилно е по т. 11, б. „б“ от Приложение № 1 към чл.2, ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции.Относно вредата и доводите на жалбоподателя в тази връзка, то следва да се отбележи, че практиката на

Върховния административен съд и на СЕС е категорична, че нито националното законодателство, нито законодателството на Съюза поставят като изискване единствено наличието на реална вреда. Нередност може да съществува и тогава, когато е налице възможност за нанасянето на вреда на общия бюджет, като няма изискване да се докаже наличието на точно финансово изражение. Това тълкуване на разпоредбата на чл. 2, т. 36 Регламент № 1303/2013 е трайно установено по повод на идентичните дефиниции в Регламент № 2988/1995, Регламент № 1083/2006, както и други секторни регламенти (Виж например: Решение I. v С., C-199/03, EU: C: 2005: 548, т. 31; Решение Chambre L., C-465/10, EU: C: 2011: 867, т. 47; Решение Firma, C-59/14, EU: C: 2015: 660, т. 24; както и Решение W., EU: C: 2016: 562, т. 44). Финансовото отражение при нарушения, свързани с ограничаване на конкуренцията, поначало не може да бъде точно изчислено, тъй като не може да се установи какви оферти биха били подадени, ако ограничителното условие не беше включено. Именно за такива хипотези законът допуска прилагане на процентен показател, когато поради естеството на нарушението не може да се даде количествено изражение на финансовите последици / чл. 72, ал. 3 ЗУСЕФСУ/. РУО е приложил пропорционален метод, като е определил 5 % финансова корекция върху допустимите разходи по засегнатия договор. Това е съобразено с чл. 70, ал. 3 ЗУСЕФСУ, който предвижда, че за нередности по чл. 70, ал. 1, т. 9 финансовите корекции се определят по пропорционалния метод, когато не може да се установи размерът на реално установените финансови последици. Корекцията е изчислена върху допустимите разходи и съответно е спазен принципът, че финансовата корекция следва да засегне само разходите, свързани с нарушението, като общият размер на финансовите корекции не може да надвишава реално предоставената финансова подкрепа / чл. 71, ал. 2, ал. 3 ЗУСЕФСУ/.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно, като издадено в съответствие с процесуалните правила и материалния закон и следва да бъде оставено в сила, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 102,26 евро / 200 лв./за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, в настоящия състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Агенция „Пътна инфраструктура“, БУЛСТАТ[ЕИК], със седалище [населено място], [улица], против Решение № РД-02-14-1751/07.05.2026 г. на ръководителя на Управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014–2020 г., с което е определена финансова корекция в размер на 99 855,23 евро с ДДС, представляваща 5 % от безвъзмездната финансова помощ по Договор № 93-ОП23-15(41) към Рамково споразумение № 93-ОП23-15(40)/28.11.2023 г. с изпълнител „Инфра Експерт“ АД.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на Министерството на регионалното развитие и благоустройството – Управляващ орган на ОП „Региони в

растеж“ 2014–2020 г., юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро.
Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: